

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/2421 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2015

o spremembi Uredbe (ES) št. 861/2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in Uredbe (ES) št. 1896/2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 81 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bil uveden evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Navedena uredba se uporablja za sporne in za nesporne zahtevke v čezmejnih civilnih in gospodarskih zadevah, katerih vrednost ne presega 2 000 EUR. Zagotavlja tudi, da so sodbe, izdane v okviru tega postopka, izvršljive brez vmesnih postopkov, zlasti brez potrebe po potrditvi izvršljivosti v državi članici izvršbe (odprava eksekvatur). Splošni cilj Uredbe (ES) št. 861/2007 je bil izboljšati dostop do sodnega varstva za potrošnike in podjetja z zmanjšanjem stroškov in pospešitvijo civilnih postopkov v zvezi z zahtevki, ki spadajo v njeno področje uporabe.
- (2) V poročilu Komisije z dne 19. novembra 2013 o uporabi Uredbe (ES) št. 861/2007 je navedeno, da v splošnem velja, da so se z uvedbo evropskega postopka v sporih majhne vrednosti olajšali sodni postopki v čezmejnih sporih majhne vrednosti v Uniji. V navedenem poročilu so opredeljene tudi ovire, ki potrošnikom in podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem (MSP), preprečujejo, da bi v celoti izkoristili evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Med drugim je v navedenem poročilu ugotovljeno, da nizka zgornja meja iz Uredbe (ES)

⁽¹⁾ UL C 226, 16.7.2014, str. 43.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 3. decembra 2015.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (ULL 199, 31.7.2007, str. 1).

št. 861/2007 glede vrednosti zahtevka mnogim potencialnim tožečim strankam, ki so v čezmejnih sporih, preprečuje uporabo poenostavljenega postopka. Poleg tega je navedeno, da bi bilo mogoče več elementov postopka dodatno poenostaviti ter tako zmanjšati stroške in skrajšati trajanje sodnih postopkov. Sklepna ugotovitev poročila Komisije je, da bi bilo mogoče te ovire najučinkoviteje odstraniti s spremembo Uredbe (ES) št. 861/2007.

- (3) Zagotoviti bi bilo treba, da lahko potrošniki v največji možni meri izkoristijo možnosti, ki jih nudi notranji trg, in da pomanjkanje učinkovitih pravnih sredstev v sporih, v katerih je prisoten čezmejni element, ne omejuje njihovega zaupanja. Cilj izboljšav evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki so predlagane v tej uredbi, je potrošnikom zagotoviti učinkovita pravna sredstva in s tem prispevati k praktičnemu uveljavljanju njihovih pravic.
- (4) Z zvišanjem zgornje meje vrednosti zahtevka na 5 000 EUR bi izboljšali dostop do učinkovitega in cenejšega sodnega varstva v čezmejnih sporih, zlasti za MSP. Z boljšim dostopom do sodnega varstva bi okrepili zaupanje v čezmejne posle in prispevali k čim večjemu izkoriščanju možnosti, ki jih omogoča notranji trg.
- (5) Ta uredba bi se morala uporabljati samo za čezmejne zadeve. Veljati bi moralo, da gre za čezmejno zadevo, če ima vsaj ena od strank stalno ali običajno prebivališče v državi članici, za katero je ta uredba zavezujoča, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek.
- (6) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti bi bilo treba dodatno izboljšati z izkoriščenjem tehnološkega napredka na področju pravosodja in novih orodij, ki so na voljo sodiščem, s čimer bi lahko pripomogli k premoščanju geografske razdalje in njenih posledic v smislu visokih stroškov in dolgotrajnosti postopkov.
- (7) Stranke in sodišča bi bilo treba še naprej spodbujati k uporabi sodobne komunikacijske tehnologije, da bi tako dodatno zmanjšali stroške sodnega postopka in skrajšali njegovo trajanje.
- (8) Za listine, ki jih je v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti treba vročiti strankam, bi morali biti elektronska vročitev in vročitev po pošti enakovredni. V ta namen bi moral biti s to uredbo vzpostavljen splošen okvir, v katerem bi bila dovoljena uporaba elektronskega vročanja, kadar koli bi bila na voljo potrebna tehnična sredstva in kadar bi bila uporaba elektronskega vročanja združljiva z nacionalnimi procesnimi pravili sodelujočih držav članic. Kar zadeva vso ostalo pisno sporočanje med strankami ali drugimi osebami, ki so udeležene v postopku, in sodišči, bi se morala – kolikor je mogoče – prednostno uporabljati elektronska oblika, kadar je ta oblika razpoložljiva in dopustna.
- (9) Če stranke ali drugi naslovniki po nacionalnem pravu niso dolžni sprejeti elektronske oblike, bi morali imeti možnost izbire med elektronsko obliko, kadar je takšna oblika razpoložljiva in dopustna, ali bolj tradicionalnimi oblikami vročitve listin ali drugega pisnega sporočanja s sodiščem. Sprejetje elektronske vročitve listin s strani stranke ne posega v njeno pravico, da zavrne sprejem listine, ki ni napisana ali ji ni bil priložen prevod v uradnem jeziku države članice, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče, ali – v primeru, da je v tej državi članici več uradnih jezikov – v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov kraja, v katerem ima ta stranka stalno ali običajno prebivališče, ali v jeziku, ki ga razume.
- (10) Kadar se za vročitev listin ali drugega pisnega sporočanja uporablja elektronska oblika, bi morale države članice z uporabo obstoječih najboljših praks zagotavljati, da je vsebina teh listin in prejetega drugega pisnega sporočanja resnična in istovetna vsebini poslanih listin in poslanega drugega pisnega sporočanja ter da se na način, ki se uporablja za potrditev prejema, jamčita potrditev prejema s strani naslovnika in potrditev datuma prejema.
- (11) Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je v osnovi pisni postopek. Ustne obravnave bi se morale izvesti le izjemoma, kadar sodbe ne bi bilo mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov ali kadar se sodišče na zahtevo stranke strinja z izvedbo glavne obravnave.

- (12) Da bi se omogočilo zaslišanje oseb, ne da bi za to morale potovati na sodišče, bi bilo treba glavne obravnave in pridobivanje dokazov z zaslišanji prič, izvedencev ali strank izvajati z uporabo vseh ustreznih sredstev komuniciranja na daljavo, ki so na voljo sodišču, razen če uporaba takšne tehnologije zaradi posebnih okoliščin zadeve ne bi bila ustrezna za pošteno vodenje postopka. Kar zadeva osebe, ki imajo stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek, bi bilo treba glavno obravnavo organizirati z uporabo postopkov iz Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (13) Države članice bi morale spodbujati uporabo tehnologije komuniciranja na daljavo. Za izvedbo glavnih obravnav bi bilo treba poskrbeti, da imajo sodišča, ki so pristojna v zvezi z evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, dostop do ustrezne tehnologije komuniciranja na daljavo z namenom zagotoviti poštenost postopkov glede na posebne okoliščine zadeve. Kar zadeva videokonference, bi bilo treba upoštevati priporočila Sveta o čezmejni uporabi videokonferenc, ki jih je sprejel Svet 15. in 16. junija 2015, in delo, opravljeno v okviru evropskega e-pravosodja.
- (14) Morebitni stroški sodnega postopka lahko vplivajo na odločitev tožeče stranke ali naj začne sodni postopek. Med temi stroški lahko tožeče stranke od vložitve tožbe odvrnejo zlasti sodne takse. Da se zagotovi dostop do sodnega varstva v čezmejnih sporih majhne vrednosti, sodne takse, ki se v državi članici zaračunajo za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, ne bi smele biti nesorazmerne z zahtevkom ali višje od sodnih taks, ki se v isti državi članici zaračunajo za nacionalne poenostavljene sodne postopke. To sicer ne bi smelo preprečiti zaračunavanja razumnih minimalnih sodnih taks in ne bi smelo posegati v možnost, da se pod enakimi pogoji zaračuna ločena taksa za morebiten postopek pritožbe zoper sodbo, izdano v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.
- (15) Za namene te uredbe bi morale sodne takse zajemati takse in dajatve, ki se plačajo sodišču in katerih znesek je določen v skladu z nacionalnim pravom. Ne bi pa smele na primer vključevati zneskov, ki se med postopkom prenesejo na tretje osebe, kot so stroški odvetnika, stroški prevodov, stroški vročanja listin prek subjektov, ki niso sodišča, ali stroški, plačani izvedencem ali pričam.
- (16) Eden glavnih ciljev je dejanski dostop do pravnega varstva po vsej Uniji. Za zagotovitev takšnega učinkovitega dostopa v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti bi se morala pravna pomoč zagotavljati v skladu z Direktivo Sveta 2003/8/ES ⁽²⁾.
- (17) Zaradi plačila sodnih taks se od tožeče stranke ne bi smelo zahtevati, da potuje v državo članico sodišča, pred katerim poteka postopek, ali da v ta namen najame odvetnika. Za zagotovitev, da se učinkovit dostop do postopka zagotovi tudi tožečim strankam, ki so v državi članici, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek, bi morale države članice kot minimum nuditi vsaj enega od načinov plačila na daljavo, določenih v tej uredbi.
- (18) Pojasniti bi bilo treba, da je sodna poravnava, ki jo potrdi sodišče ali je sklenjena pred sodiščem med evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, izvršljiva na enak način kot sodba, izdana v navedenem postopku.
- (19) Da bi čim bolj zmanjšali potrebo po prevodih in povezane stroške, bi morale sodišče pri izdaji potrdila v zvezi z izvršbo sodbe, ki jo izda sodišče med evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti, ali v zvezi s sodno poravnavo, ki jo potrdi sodišče ali je sklenjena pred njim med tovrstnim postopkom, v jeziku, ki ni njegov jezik, uporabiti ustrezno jezikovno različico standardnega obrazca potrdila, ki je v dinamični spletni obliki dostopen na evropskem portalu e-pravosodje. V ta namen bi mu moralo biti dovoljeno, da se zaneša na točnost prevoda, dostopnega na navedenem portalu. Morebitni stroški potrebnega prevoda besedila, vpisanega v prazna besedilna polja v potrdilu, se morajo razdeliti tako, kot je določeno v pravu države članice, v kateri je sodišče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/8/ES z dne 27. januarja 2003 o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih (UL L 26, 31.1.2003, str. 41).

- (20) Države članice bi morale strankam zagotavljati praktično pomoč pri izpolnjevanju standardnih obrazcev, predvidenih v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti. Zagotavljati bi morale tudi splošne informacije o področju uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in o tem, katera sodišča so v zvezi z njim pristojna. Ta obveznost pa ne bi smela vključevati nujenja pravne pomoči ali pravnega svetovanja v obliki pravne presoje konkretne zadeve. Državam članicam bi moralo biti prepuščeno, da same določijo najustreznejše načine in sredstva zagotavljanja takšne praktične pomoči in splošnih informacij, pa tudi, da same odločijo, katerim organom se naložijo te obveznosti. Te splošne informacije o področju uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in o pristojnih sodiščih se lahko zagotovijo tudi s sklicevanjem na informacije, ki so bodisi navedene v brošurah ali priložnikih, na nacionalnih spletnih straneh ali na evropskem portalu e-pravosodje bodisi jih nudijo ustrezne podporne organizacije, kakršna je mreža evropskih potrošniških centrov.
- (21) Zagotoviti bi bilo treba, da so informacije o sodnih taksah in načinih plačila ter ustreznih organih ali organizacijah v državi članici, pristojnih za praktično pomoč, preglednejše in enostavno dostopne na internetu. V ta namen bi morale države članice te informacije predložiti Komisiji, ta pa bi morala poskrbeti, da se javno objavijo in široko razširijo na kakršen koli ustrezen način, zlasti prek evropskega portala e-pravosodje.
- (22) V Uredbi (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi bilo treba pojasniti, da bi moral biti v sporu, ki spada na področje uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ta postopek na voljo tudi tožeči stranki v postopku za evropski plačilni nalog v primeru, da je tožena stranka vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog.
- (23) Da bi bil dostop do evropskega postopka v sporih majhne vrednosti še lažji, bi moral biti standardni obrazec zahtevka na voljo ne le na sodiščih, ki so pristojna za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, temveč tudi na ustreznih nacionalnih spletnih mestih. Navedena obveznost bi se lahko izpolnila tako, da bi se na ustreznih nacionalnih spletnih mestih zagotovila povezava na evropski portal e-pravosodje.

Zaradi večje zaščite tožene stranke bi morali standardni obrazci, določeni v Uredbi (ES) št. 861/2007, vsebovati informacije o posledicah za toženo stranko, če ta ne ugovarja zahtevku ali se ne udeleži glavne obravnave, kadar je nanjo vabljeni, zlasti kar zadeva možnost, da se sodba izda ali izvrši proti njej in da se ji naloži plačilo stroškov postopka. Standardni obrazci bi morali vsebovati tudi informacije o dejstvu, da stranka, ki v pravi uspe, morda ne bo mogla izterjati stroškov postopka, ker so neupravičeni ali so nesorazmerni z vrednostjo zahtevka.

- (24) Da bi se standardni obrazci evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in postopka za evropski plačilni nalog redno posodabljali, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi s spremembami prilog I do IV k Uredbi (ES) št. 861/2007 ter v zvezi s spremembami prilog I do VII k Uredbi (ES) št. 1896/2006. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (25) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, sta obe državi podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (26) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (27) Uredbi (ES) št. 861/2007 in (ES) št. 1896/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL L 399, 30.12.2006, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 861/2007 se spremeni:

(1) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja v čezmejnih zadevah, kakor so opredeljene v členu 3, za civilne in gospodarske zadeve ne glede na vrsto sodišča, če vrednost zahtevka brez vseh obresti, stroškov in izdatkov ne presega 5 000 EUR v trenutku, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka. Ne uporablja se zlasti za davčne, carinske ali upravne zadeve ali odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti (*acta iure imperii*).

2. Ta uredba se ne uporablja za zadeve v zvezi s:

- (a) osebnim stanjem ali pravno sposobnostjo fizičnih oseb;
- (b) premoženjskimi pravicami iz zakonske zveze ali iz razmerja, za katerega se v skladu s pravom, ki se zanj uporablja, šteje, da ima primerljiv učinek kot zakonska zveza;
- (c) prežिवninskimi obveznostmi, ki izhajajo iz družinskega razmerja, starševstva, zakonske zveze ali svaštva;
- (d) oporokami in dedovanjem, vključno s prežिवninskimi obveznostmi, ki so nastale zaradi smrti;
- (e) stečajem, postopki v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih družb ali drugih pravnih oseb, postopki prisilne poravnave in podobnimi postopki;
- (f) socialno varnostjo;
- (g) arbitražo;
- (h) delovnim pravom;
- (i) najemom ali zakupom nepremičnine, razen tožb z denarnimi zahtevki, ali
- (j) kršitvami zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.“;

(2) v členu 3 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Stalno prebivališče se določi v skladu s členoma 62 in 63 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

3. Ustrezen trenutek za določitev, ali je zadeva čezmejna, je datum, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka.

(*) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).“;

(3) člen 4 se spremeni:

(a) v drugem pododstavku odstavka 4 se doda naslednji stavek:

„Sodišče tožečo stranko obvesti, da je bila vloga zavržena, in o tem, ali proti takšnemu zavrženju obstajajo pravna sredstva.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zagotovijo, da je standardni obrazec zahtevka A na voljo na vseh sodiščih, pred katerimi se lahko začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in da je dostopen prek ustreznih nacionalnih spletnih mest.“;

(4) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je pisni postopek.

1a. Sodišče izvede glavno obravnavo le, če meni, da sodbe ni mogoče izdati na podlagi pisnih dokazov, ali če stranka to zahteva. Takšno zahtevo lahko zavrne, če meni, da z vidika okoliščin zadeve glavna obravnavo ni potrebna za pošteno vodenje postopka. Razlogi za zavrnitev se pisno utemeljijo. Zavrnitvi ni možno ugovarjati brez izpodbijanja same sodbe.“;

(5) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Glavna obravnavo

1. Kadar se v skladu s členom 5(1a) šteje, da je potrebna glavna obravnavo, se ta izvede ob uporabi katere koli ustrezne tehnologije komuniciranja na daljavo, na primer videokonference ali telekonference, ki je na voljo sodišču, razen če uporaba takšne tehnologije zaradi posebnih okoliščin zadeve ni ustrezna za pošteno vodenje postopka.

Kadar ima oseba, ki bo zaslišana, stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pred katerim poteka postopek, se udeležba te osebe na glavni obravnavi prek videokonference, telekonference ali s pomočjo druge ustrezne tehnologije komuniciranja na daljavo uredi z uporabo postopkov, določenih v Uredbi Sveta (ES) št. 1206/2001 (*).

2. Stranka, ki je vabljen, da se fizično udeleži glavne obravnave, lahko zahteva uporabo tehnologije za komuniciranje na daljavo, kolikor je sodišču takšna tehnologija na voljo, z utemeljitvijo, da bi bili ukrepi za njeno fizično prisotnost, zlasti glede stroškov, ki jih utegne imeti, nesorazmerni z zahtevkom.

3. Stranka, ki je vabljen, da se udeleži glavne obravnave s pomočjo tehnologije za komuniciranje na daljavo, lahko zahteva, da je na tej obravnavi fizično prisotna. Stranke so prek standardnega obrazca zahtevka A in standardnega obrazca za odgovore C, pripravljenih v skladu s postopkom iz člena 27(2), obveščene, da za vračilo morebitnih stroškov, ki so jih imele, ker so bile na lastno zahtevo fizično prisotne na glavni obravnavi, veljajo pogoji iz člena 16.

4. Odločitvi sodišča o zahtevi iz odstavkov 2 in 3 ni mogoče ugovarjati brez izpodbijanja same sodbe.

(*) Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).“;

(6) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Pridobivanje dokazov

1. Sodišče določi načine pridobivanja dokazov in obseg dokazov, ki so potrebni za sodbo v okviru pravil, ki se uporabljajo za dopustnost dokazov. Izbere najpreprostejši in najmanj obremenilen način pridobivanja dokazov.
2. Sodišče lahko dopusti pridobivanje dokazov s pisnimi izjavami prič, izvedencev ali strank.
3. Kadar pridobivanje dokazov vključuje zaslišanje določene osebe, se to zaslišanje izvede v skladu s pogoji iz člena 8.
4. Sodišče lahko pridobi izvedenske dokaze ali pričanje le, če sodbe ni mogoče izdati na podlagi ostalih dokazov.“;

(7) člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Pomoč strankam

1. Države članice zagotovijo, da stranke lahko dobijo tako praktično pomoč pri izpolnjevanju obrazcev in splošne informacije o področju uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti kot tudi splošne informacije o tem, katera sodišča v zadevni državi članici so pristojna za izdajo sodbe v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti. Ta pomoč se zagotovi brezplačno. S tem odstavkom se od držav članic nikakor ne zahteva, da zagotovijo pravno pomoč ali pravno svetovanje v obliki pravne presoje konkretne zadeve.
2. Države članice zagotovijo, da so informacije o organih ali organizacijah, pristojnih za pomoč v skladu z odstavkom 1, na voljo na vseh sodiščih, pred katerimi se lahko začne evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in dostopne prek zadevnih nacionalnih spletnih mest.“;

(8) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Vročitev listin in drugega pisnega sporočanja

1. Listine iz členov 5(2) in (6) ter sodbe, izdane v skladu s členom 7, se vročajo:
 - (a) po pošti ali
 - (b) elektronsko:
 - (i) kadar je takšen način tehnično razpoložljiv in dopusten v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri teče evropski postopek v sporih majhne vrednosti, in kadar ima stranka, kateri se listine vročajo, stalno ali običajno prebivališče v drugi državi članici, v skladu s procesnimi pravili te države članice, ter
 - (ii) kadar se stranka, ki ji bodo listine vročene, bodisi izrecno strinja vnaprej, da se ji lahko listine vročijo elektronsko, bodisi je v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri ima ta stranka stalno ali običajno prebivališče, pravno obvezana, da sprejme ta poseben način vročitve.

Vročitev se potrdi s potrdilom o prejemu, vključno z datumom prejema.

2. Vso pisno sporočanje, navedeno v odstavku 1, med sodiščem in strankami ali drugimi osebami, ki so udeležene v postopku, se pošiljajo elektronsko s potrdilom o prejemu, kadar je takšen način tehnično razpoložljiv in dopusten v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri teče evropski postopek v sporu majhne vrednosti, pod pogojem, da se stranka ali oseba s takšnim načinom sporočanja strinja vnaprej ali je – v skladu s procesnimi pravili države članice, v kateri ima ta stranka ali oseba stalno ali običajno prebivališče – pravno obvezana, da ga sprejme.

3. Poleg morebitnih drugih načinov, ki so na voljo v skladu s procesnimi pravili držav članic za izražanje v odstavkih 1 in 2 zahtevanega vnaprejšnjega strinjanja z uporabo elektronske oblike vročanja, je takšno strinjanje mogoče izraziti prek standardnega obrazca zahtevka A in standardnega obrazca za odgovore C.

4. Če listin ni možno vročiti v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev izvede na enega od načinov, določenih v členu 13 ali 14 Uredbe (ES) št. 1896/2006.

Če sporočanje v skladu z odstavkom 2 ni možno ali zaradi posebnih okoliščin zadeve ni ustrezno, se lahko uporabi kateri koli drug način sporočanja, ki je dopusten na podlagi prava države članice, v kateri teče evropski postopek v sporu majhne vrednosti.“;

(9) vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Sodne takse in načini plačila

1. Sodne takse, ki se v državi članici zaračunajo za evropski postopek v sporih majhne vrednosti, ne smejo biti nesorazmerne in višje od sodnih taks, ki se v isti državi članici zaračunajo za nacionalne poenostavljene sodne postopke.

2. Države članice zagotovijo, da lahko stranke sodne takse plačajo z uporabo sredstev za plačila na daljavo, ki strankam omogočajo izvedbo plačila tudi iz države članice, ki ni država članica, v kateri je sodišče, pri čemer ponudijo vsaj enega od naslednjih načinov plačila:

(a) bančno nakazilo;

(b) plačilo s kreditno ali debetno kartico ali

(c) neposredno bremenitev bančnega računa tožeče stranke.“;

(10) v členu 17 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za vsa pravna sredstva se uporabljata člena 15a in 16.“;

(11) člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Preskus sodbe v izjemnih primerih

1. Tožena stranka, ki se ni spustila v postopek, ima pravico zahtevati preskus sodbe, izdane v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti pred pristojnim sodiščem države članice, v kateri je bila sodba izdana, kadar:

(a) toženi stranki obrazec zahtevka ni bil vročen pravočasno ali tožena stranka na glavno obravnavo ni bila povabljena pravočasno in na način, ki bi ji omogočil pripravo obrambe, ali

(b) tožena stranka ni mogla izpodbijati zahtevka zaradi višje sile ali izrednih okoliščin brez njene krivde,

razen če tožena stranka ni izpodbijala sodbe, čeprav je imela to možnost.

2. Rok za vložitev zahteve za preskus je 30 dni. Teči začne na dan, ko je bila tožena stranka dejansko seznanjena z vsebino sodbe in je bila sposobna ukrepati, vendar najpozneje na dan prvega izvršilnega ukrepa, zaradi katerega postane njeno premoženje v celoti ali delno nerazpoložljivo. Ta rok se ne sme podaljšati.

3. Če sodišče zavrne zahtevo za preskus iz odstavka 1, ker za to ni podan noben od razlogov za preskus iz navedenega odstavka, ostane sodba v veljavi.

Če sodišče odloči, da je preskus utemeljen iz enega od razlogov iz odstavka 1, je sodba, izdana v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, nična. Vendar tožeča stranka ne izgubi pravic, ki izhajajo iz morebitnega pretrganja prekluzivnih ali zastaralnih rokov, če se takšno pretrganje uporablja po nacionalnem pravu.“;

(12) v členu 20 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Sodišče na zahtevo stranke brez dodatnih stroškov izda potrdilo v zvezi s sodbo v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, pri čemer uporabi standardni obrazec D iz Priloge IV. Tej stranki na zahtevo priskrbi potrdilo v katerem koli drugem uradnem jeziku institucij Unije tako, da uporabi večjezični dinamični standardni obrazec, dostopen na evropskem portalu e-pravosodje. S to uredbo sodišče nikakor ni zavezano, da zagotovi prevod in/ali transliteracijo besedila, vpisanega v prazna besedilna polja v tem potrdilu.“;

(13) v členu 21(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) potrdilo iz člena 20(2) in, kadar je to potrebno, njegov prevod v uradni jezik države članice izvršbe ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov sodnega postopka v kraju, kjer se zahteva izvršba, v skladu s pravom te države članice, ali v drug jezik, ki ga je država članica izvršbe označila za sprejemljivega.“;

(14) vstavi se naslednji člen:

„Člen 21a

Jezik potrdila

1. Vsaka država članica lahko navede uradni jezik ali uradne jezike institucij Unije, ki ni(-so) njen(-i) uradni jezik (-i) in ki ga/jih lahko sprejme za potrdilo iz člena 20(2).

2. Vsak prevod informacij o vsebini sodbe, danih v potrdilu iz člena 20(2), opravi oseba, ki je pooblaščen za prevajanje v eni od držav članic.“;

(15) vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Sodne poravnave

Sodna poravnava, ki jo potrdi sodišče ali je sklenjena pred sodiščem med evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti in je izvršljiva v državi članici, v kateri je tekel postopek, se prizna in izvrši v drugi državi članici pod enakimi pogoji kot sodba, izdana v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.

Za sodne poravnave se smiselno uporabljajo določbe poglavja III.“;

(16) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Informacije, ki jih zagotovijo države članice

1. Države članice Komisiji do 13. januarja 2017 sporočijo:

- (a) sodišča, ki so pristojna za izdajanje sodb v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti;
- (b) načine sporočanja, ki so sprejemljivi za namene evropskega postopka v sporih majhne vrednosti in dostopni sodiščem v skladu s členom 4(1);
- (c) organe ali organizacije, ki so pristojni za zagotavljanje praktične pomoči v skladu s členom 11;
- (d) načine elektronskega vročanja in sporočanja, ki so na podlagi njihovih procesnih pravil tehnično razpoložljivi in dopustni v skladu s členom 13(1), (2) in (3) ter morebitne načine za izražanje v členu 13(1) in (2) zahtevanega vnaprejšnjega strinjanja z uporabo elektronske oblike vročanja, ki so na voljo po njihovem nacionalnem pravu;
- (e) osebe ali morebitne vrste poklicev, za katere velja pravna obveznost, da sprejmejo vročitev listin ali drugega pisnega sporočanja v elektronski obliki v skladu s členom 13(1) in (2);
- (f) sodne takse za evropski postopek v sporih majhne vrednosti ali metode njihovega izračuna ter načine plačila, ki so sprejemljivi za plačilo sodnih taks v skladu s členom 15a;
- (g) vsa pravna sredstva, ki so po njihovem procesnem pravu dopustna v skladu s členom 17, rok v katerem se morajo takšna pravna sredstva vložiti ter pri katerem sodišču se lahko takšna pravna sredstva vložijo;
- (h) postopke za vložitev zahtevka za preskus iz člena 18 in sodišča, ki so pristojna za takšen preskus;
- (i) jezike, ki so zanje sprejemljivi v skladu s členom 21a(1) ter
- (j) organe, ki so pristojni za izvršbo, in organe, ki so pristojni na področju uporabe člena 23.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh naknadnih spremembah teh informacij.

2. Komisija objavi informacije, sporočene v skladu z odstavkom 1, na kakršen koli primeren način, na primer na evropskem portalu e-pravosodje.“;

(17) člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Spremembe prilog

Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 27 v zvezi s spremembami prilog I do IV.“;

(18) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 13. januarja 2016.

3. Prenos pooblastila iz člena 26 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 26, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(19) člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Pregled

1. Komisija do 15. julija 2022 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o delovanju te uredbe, vključno z oceno ali:

- (a) je primerno zvišati zgornje meje iz člena 2(1) zaradi doseganja cilja te Uredbe olajšati dostop do pravnega varstva v čezmejnih zadevah za državljane in mala in srednja podjetja in
- (b) je – po preučitvi njenega celotnega učinka – primerna razširitev področja uporabe evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, zlasti na zahtevke iz naslova plač, da se olajša dostop do pravnega varstva za zaposlene v čezmejnih sporih z njihovim delodajalcem.

Temu poročilu se, če je primerno, priložijo zakonodajni predlogi.

V ta namen države članice Komisiji do 15. julija 2021 zagotovijo informacije v zvezi s številom vlog v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti ter številom zahtevkov za izvršbo sodb, izdanih v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.

2. Komisija do 15. julija 2019 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o obveščanju o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti v državah članicah ter lahko pripravi priporočila o tem, kako bi lahko ta postopek bil bolj poznan.“

Člen 2

Uredba (ES) št. 1896/2006 se spremeni:

(1) v členu 7 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. V dodatku k vlogi lahko tožeča stranka sodišču sporoči zahtevo o tem, kateri, če sploh kateri, od postopkov iz točk (a) in (b) člena 17(1) naj se uporabi za njen zahtevek v nadaljnjih civilnih postopkih, če bi tožena stranka vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog.

V dodatku iz prvega pododstavka lahko tožeča stranka poleg tega obvesti sodišče, da v primeru ugovora tožene stranke ugovarja prenosu na civilni postopek v smislu točke (a) ali točke (b) člena 17(1). Tožeča stranka lahko sodišče o tem obvesti tudi naknadno, v vsakem primeru pa pred izdajo naloga.“;

(2) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Učinki vložitve ugovora

1. Če se ugovor vloži v roku iz člena 16(2), se postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v tem primeru zaključi. Postopek se nadaljuje v skladu s pravili:

(a) evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, določenega v Uredbi (ES) št. 861/2007, če je primerno, ali

(b) katerega koli ustreznega nacionalnega civilnega postopka.

2. Kadar tožeča stranka ne sporoči svoje zahteve o tem, kateri od postopkov iz točk (a) in (b) odstavka 1 naj se uporabi za njen zahtevek v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, do katerega pride v primeru ugovora, ali če zahteva, da se evropski postopek v sporih majhne vrednosti, kot je določen v Uredbi (ES) št. 861/2007, uporabi za zahtevek, ki ne spada na področje uporabe navedene uredbe, se postopek prenese na ustrezni nacionalni civilni postopek, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se takšen prenos ne izvede.

3. Kadar je tožeča stranka vložila zahtevek s pomočjo postopka za evropski plačilni nalog, ne sme nič v okviru nacionalnega prava posegati v njen položaj v okviru nadaljnjih civilnih postopkov.

4. Prenos na civilni postopek v smislu točk (a) in (b) odstavka 1 ureja pravo države članice izvora.

5. Tožečo stranko je treba obvestiti, ali je tožena stranka vložila ugovor, ter o vsakem prenosu na civilni postopek v smislu odstavka 1.“;

(3) v členu 25 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar so v državi članici sodne takse za civilni postopek v smislu točke (a) oziroma točke (b) člena 17(1) enako visoke ali višje kot sodne takse postopka za evropski plačilni nalog, skupni znesek sodnih taks postopka za evropski plačilni nalog in civilnega postopka, do katerega pride v primeru ugovora v skladu s členom 17(1), ne presega zneska taks za postopke brez predhodnega evropskega postopka za plačilni nalog v tej državi članici.

V državi članici ni dovoljeno zaračunavati nobenih dodatnih sodnih taks za civilne postopke, do katerih pride v primeru ugovora v skladu s točko (a) oziroma točko (b) člena 17(1), če so v tej državi članici sodne takse za tovrstne postopke nižje od sodnih taks postopka za evropski plačilni nalog.“;

(4) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

Spremembe prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 31 v zvezi s spremembami prilog I do VII.“;

(5) člen 31 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 31

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 30 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 13. januarja 2016.
3. Prenos pooblastila iz člena 30 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 30, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 14. julija 2017, razen točke (16) člena 1, ki spreminja člen 25 Uredbe (ES) št. 861/2007, ki se uporablja od 14. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. decembra 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

N. SCHMIT
